

مشهدالرضا (ع) در دهه اول ماه محرم حال و هوایی غم بار داشت؛

شور تاسوعا و عاشورای حسینی در شکوه حرم رضوی

آرمان های والای امام حسین (ع) تجدید میثاق می کرد و ندای مظلومیت آن حضرت در گوش جان طنین انداز می شد. حرم مطهر امام رضا (ع) در این ایام، مملو از زائرانی بود که با چشمانی اشک بار و قلب هایی مالا مال از غم، به عزاداری و سوگواری پرداخته بودند. نوای جانشوز مداحان و مرثیه خوانان در فضای حرم طنین انداز شده بود و زمزمه ای دعا و مناجات زائران، با انوار سرخ حرم درآمیخته و منظره ای بدیع و روح نواز خلق کرده بود.

بار دیگر، عطر تاسوعا و عاشورا در حرم ثامن الحجج (ع) پراکنده شده بود و زائران را به ضیافت اشک و غم و راز و نیاز با معبود هستی دعوت کرده بود. حرم مطهر امام رضا (ع) در ایام محرم، به مثابه قطعه ای از کربلا، میزبان عاشقان و دلباختگان ابا عبدالله الحسین (ع) بود.

شب و روز تاسوعا و عاشورای حسینی، حرم مطهر حضرت رضا (ع) به عنوان نگین تابناک شهر مشهد، حال و هوایی غم بار به خود گرفته بود. میزبان زائران سوگوار و دلدادگان به خاندان عصمت و طهارت بود. خادمان حرم مطهر رضوی با ظرافت و ارادت مثال زدنی، حرم مطهر را به رنگ سرخ عاشورا درآورده بودند. نورهای قرمز متصاعد از چراغ ها، در شبستان ها، آب نماها، ایوان ها، مسیرهای رفت و آمد، ستون های برق، آبخوری ها و حتی فضای سبز حرم تابدیده بود و جلوه ای حزن انگیز و معنوی به این بارگاه ملکوتی بخشیده بود، گویی اشک ملائکه نیز در ماتم شهادت سرور آزادگان، از این انوار سرخ جاری شده بود.

این نورپردازی خاص، شکوه و عظمت حماسه ی عاشورا را به یاد زائران می آورد و دل ها را به سوی دریای بیکران عشق و ایثار رهنمون می کرد. گویی هر زائر با عبور از این گذرگاه های نورانی، با